

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2493

4 PAGINI — 20 BANI

Marți 14 mai 1957

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Tratatul de la Varșovia Un izvor de forță

Se împlinesc doi ani de când s-a semnat la Varșovia de către statele socialiste europene Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală sub numele de Tratatul de la Varșovia. Astfel s-a creat o puternică organizație defensivă europeană — menită să apere munca constructivă, pașnică a popoarelor din țările socialiste.

Tratatul de la Varșovia a luat ființă din necesitatea de a stăvili punerea în practică a planurilor războinice urzite de puterile occidentale grupate în blocul militar al Atlanticului de Nord (N.A.T.O.).

Deoarece această organizație (N.A.T.O.) a fost extinsă, înglobând diverse state — din Islanda până în Turcia —, de aceea a fost atrasă și Germania occidentală, încurajându-se astfel poftele revanșarilor vespergeri, a sporit pericolul unei agresiuni în Europa.

De aceea, statele iubitoare de pace de pe continentul nostru, membre ale marii familii a țărilor lagărului socialist, au socotit necesar să ia măsuri defensive pentru a preveni o eventuală primejdie de război, acționând în concordanță cu Carta și principiile O.N.U. Spre deosebire de N.A.T.O. și alte grupări militare asemănătoare, Tratatul de la Varșovia rămâne deschis tuturor statelor, indiferent de orientarea lor socială, în scopul asigurării păcii. El nu are nimic comun cu grupările militare închise, fiind o organizație defensivă a statelor iubitoare de pace, gata să colaboreze cu orice țară în interesul asigurării păcii.

Încheind Tratatul de la Varșovia, statele semnatare au renunțat la ideea încheierii unui tratat de securitate colectivă în Europa cu participarea tuturor statelor europene. Prevederea din tratat că valabilitatea acestuia va înceta automat de îndată ce va fi încheiat și va intra în vigoare un tratat general european de securitate colectivă, ilustrează caracterul profund pașnic al Tratatului de la Varșovia.

Cei doi ani care au trecut de la semnarea Tratatului au confirmat urașia lui însemnate ca instrument de asigurare a păcii și securității în Europa. Alianța defensivă a statelor socialiste iubitoare de pace a devenit o stavilă puternică în calea agresiunii.

Evenimentele din Ungaria au arătat fără putință de tăgadă că și cu acest prielnicul internațional au avut ca unul din obiectivele principale, subminarea Tratatului de la Varșovia — expresie a coeziunii și unității lagărului socialist. Urzile cercurilor imperialiste au suferit însă un eșec. Tocmai Tratatul de la Varșovia a dat posibilitate poporului ungar să

„ȘTIINȚA TINERETULUI”
(Continuare în pag. 3-a)

TELEGRAMĂ

Către
Comitetul Central al Partidului Comunist din Suedia
Stockholm

Dragi tovarăși,
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român vă felicită din toată inima și vă trimite un caldăru salut de solidaritate frățoasă cu prilejul marii sărbători — cea de a 40-a aniversare a întemeierii partidului dvs.

În cei 40 de ani ai existenței sale, Partidul Comunist din Suedia a dus o perseverentă și îndelungată activitate în vederea mobilizării maselor de oameni ai muncii la lupta împotriva exploatareii capitaliste, pentru realizarea celor mai nobile năzuințe ale clasei muncitoare.

Credincioșii principii marxism-leninismului, Partidul Comunist din Suedia a luptat și luptă consecvent pentru realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare.

Vă urăm, dragi tovarăși, ca în anii ce vin, Partidul Comunist din Suedia să obțină succese tot mai mari în activitatea pe care o duce pentru întărirea continuă a rindurilor sale și creșterea influenței partidului în mase, pentru realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare din Suedia, în lupta pentru îmbunătățirea nivelului de trai, pentru dezvoltarea drepturilor și libertăților democratice, pentru menținerea și apărarea păcii.

Trăiască Partidul Comunist din Suedia!

Trăiască și să se întărească unitatea partidelor comuniste și muncitorești!

Trăiască solidaritatea internațională a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru pace, democrație și socialism!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

8 mai 1957.

CINSTE FRUNTAȘILOR

Consiliul de Miniștri a aprobat luni o hotărâre, prin care se acordă întreprinderilor frunțașe pe anul 1956 Drapelul de producție al Consiliului de Miniștri, Steagul Roșu al Consiliului Central al Sindicatelor, titlul de „Evidențiat”, precum și premii corespunzătoare.

Potrivit hotărârii, „Drapelul de producție” al Consiliului de Miniștri pe anul 1956 și un premiu de 2.000.000 lei a fost conferit colectivului Uzinei de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin pentru merite deosebite în legătură cu îndeplinirea și depășirea planului de stat pe anul 1956.

De asemenea, s-a acordat un premiu de 650.000 lei combinatului chimic „I. V. Stalin” din orașul Victoria, distins cu „Steagul Roșu” al Consiliului Central al Sindicatelor pe anul 1956.

Pentru realizările importante obținute în îndeplinirea planului de stat pe 1956 s-a acordat titlul de „Evidențiat” al Consiliului de Miniștri și premiile respective ur-

mațoarelor unități: șehla petroliferă Tîrgoviște, Evidențiat I, premiat cu 500.000 lei; întreprinderea Filatura Românească de Bumbac București, Evidențiat II, premiat cu 450.000 lei; gospodăria agricolă de stat Odobotești, Evidențiat III, premiat cu 120.000 lei.

Au fost de asemenea premiate unități distins cu titlul de „Evidențiat” al Consiliului Central al Sindicatelor pe anul 1956 astfel: Atelierele C.F.R. „16 Februarie” Cluj, Evidențiat I, premiat cu 500.000 lei; fabrica de ciment „Victoria Socialistă” Turda, Evidențiat II cu 450.000 lei; Întreprinderea de reparații auto nr. 2, Ig. Mureș, Evidențiat III cu 80.000 lei.

Hotărârea Consiliului de Miniștri stabilește felul în care sumele acordate se vor distribui pentru premieri individuale — muncitori, tehnicienilor și funcționarilor — precum și pentru îmbunătățiri social-culturale.

(Agerpres)

NOUA POLICLINICĂ ȘI STAȚIONARUL DIN REȘIȚA

Foto: Agerpres

Iată o priveliște încântătoare. Cel ce urcă până aici, la 703 metri altitudine — deasupra orașului Baia Mare — rămâne uimit de frumusețea naturii. La picioarele călătorului, pe mai mulți kilometri, se întinde lacul Bodî format prin prăbușirea de teren. În fața, strălucește cabana Mogoșoaia, iar mai departe, în zare, dincolo de desimea codrilor de brazi și castani, se înalță crestele semețe ale Gutinului.

În zilele de sărbătoare, tineri și virstnici își petrec aici timpul.

Experimentarea în S.M.T. a sistemului de salarizare îmbunătățit

Privită de departe, stațiunea de mașini și tractoare Dej nu-ți prea stărneste curiozitatea. Citeva clădiri mărunte, o curte mai mare, mașini. Dar cum ajungi aici, lucrurile se schimbă. Ștefan Constantin, agronom, e absorbit de lucru. Te apropie. Ce face el? Încheie o situație. Aceasta arată că planul stațiunii în campania de primăvară a fost depășit cu mult.

Urcă săgeata mereu pe grafiul campaniei, de parcă o pirghie ar împinge-o în sus.

— Într-adevăr, o pirghie... o pirghie nevăzută însă... entuziasmul tineresc al tovarășilor mei... — Începind cu ziua de 1 aprilie la noi se experimentează sistemul de salarizare îmbunătățit.

Ulemistul Iulian Stîna, tractorist frunțaș, se însuflețește. Sistemul de salarizare îmbunătățit crează condiții noi de creștere a productivității muncii, de reducere a prețului de cost al lucrărilor. De unde ține el toate acestea? Simplu. Au discutat ei, în brigada, și au văzut că așa este.

Spre a-și convinge interlocutorul Iulian Stîna vine cu argumente, cu exemple, cu cifre.

De pildă, până acum mecanizatorul din S.M.T. nu aveau asigurată pe tot timpul anului un câștig mediu pe deplin satisfăcător, deși în campanii, un tractorist putea să câștige chiar peste două mii de lei lunar prin sistemul de salarizare îmbunătățit, tractoriștii li se asigură în primul rînd un salariu de bază corespunzător pe tot timpul anului. Apoi, sistemul de salarizare îmbunătățit stimulează ridicarea continuă a calificării. Tractoriștii Iulian Stîna și

Cointeresare sporită, entuziasm mai mare în muncă

Ion Marian, deși nu a calificare diferită, erau încadrați după sistemul de salarizare acum, în aceeași categorie de salarizare. Începând cu data de 1 aprilie, Iulian Stîna, cu o vechime de patru ani și patru luni și, deci, cu o calificare superioară, va beneficia de o categorie de salarizare mai bună. În timp ce Ion Marian cu o vechime de numai un an și opt luni, va beneficia de o categorie de salarizare corespunzătoare gradului său de calificare.

Altă deficiență a actualului sistem de salarizare constă în faptul cum se lucrează cu acordul progresiv. De exemplu, un

tractorist lasă la o parte, două-trei zile, cîte un număr de hantri lucrări. În a patra zi, îi adună cu cei lucrați în ziua respectivă, iar sarcina de plan zilnică pare a fi depășită. Tractoristul primea în acest caz acord progresiv. În fapt, însă, nu era vorba de nici o depășire, iar stațiunea plătea banii aceștia pe degeaba. Odată cu sistemul de salarizare îmbunătățit, acordul progresiv nu-și mai are rost. În schimb se îmbunătățește sistemul de premie.

C. SLAVIC

corespondentul „Științei tineretului” pentru regiunea Cluj

Vizitele delegației Scupșcinei Populare Federative Iugoslave

La Marea Adunare Națională

La Palatul pionierilor

Duminică dimineața membrii delegației Scupșcinei Populare Federative Iugoslave în frunte cu Blajo Ivanovici, președintele Scupșcinei Populare a R.P. Muntenegru, membru al Comitetului executiv al C.C. al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, secretar al C.C. al Uniunii Comunistilor din R.P. Muntenegru, au făcut o vizită la Marea Adunare Națională. Oaspeții s-au întreținut cordial cu deputații I. G. Maurer și Tiță Florca, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, Gh. Stoica, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Mihail Cruceanu, președintele Comitetului de politică externă, Emil Popa, președintele Comitetului economic-financiar, Florian Dundache, președintele Comitetului pentru probleme de apărare, Gheorghe Vidăscu, președintele Comitetului administrativ, Traian Iugașcu, președintele Comisiei juridice, Gabriela Bernachi, membră a Comisiei pentru sănătate, prevederi și asigurări sociale, și Elena Liuzeanu, membră a Comitetului de politică externă. Membrii delegației au fost însoțiți de Nikola Vujanovic, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București.

(Agerpres)

(Continuare în pag. 2-a)

Cîntecele cresc din pămînt

În curînd, calendarele întocmite ad-hoc vor începe să vestească tineretului nostru: mai sint... zile pînă la Festival. Cu înfrigurarea așteptării marea emulație va căpăta un tempo din ce în ce mai accentuat. Interesul generației noastre pentru această sărbătoare mondială prezintă asemănări aproximative cu decolarea unui avion: rulează, din ce în ce mai repede, pe sol, pînă cînd viteza ajunge într-atît de mare, încît deodată aripile încep să plutească sus, tot mai sus, sub norii fanteziei...

Acum, la a șasea întâlnire, venim îmbogății cu o experiență matură. Nu este vorba numai de faptul că delegații cor fi oameni care au crescut efectiv în anii scurți de cînd pentru prima oară tinerii din toată lumea se fotografiau în fața statuii lui Ion Huss, într-una din cele mai frumoase piețe ale Pragii de aur. Nu

Sublimieri

este vorba numai de tradiția pe care le-am dobîndit, de prietenii pe care le-am legat, de limpezirea țărilor comune. Toate acestea sînt lucruri deosebit de importante și s-au obținut de-a lungul anilor. Dar în plus, în 1957, tineretul nostru își va fi câștigat pe deplin dreptul de a-și trimite reprezentanții la Moscova pentru acțiune inedită — Loturile Festivalului. Un mare rezervor de poezie. Căci acum, în această primăvară cu cer capricios, pe cîmpurile Bărăganului și în țărmurile Moldovei, de-a lungul Tîrnavelor sau în goul Banatului, urcă, în frisoarele cerului, sosele cîntarelor cîntece care vor izbucni, amplificate, pe colinele Lenii, în fața Unioersității „Lomonosov”.

Ne oar fi mai dragi în tulpă, sub însoțitul cer mocoșit, cînd nor răsuna în auzul popoarelor. Vor fi vibratili melodice ale unor fișii de pămînt pe care cetele de tineri le-au arat, le-au semănat, le-au picat, le-au recoltat, lucrîndu-le simplu, firesc, fără emfață, ca și cum nu ar fi un lucru de minune să crească din pămînt cîntece...

ȘTEFAN IUREȘ

Eclipsă totală de lună

La ora 22.45, și fără instrumente optice, bucurîndu-se de un cer senin, orice amator de fenomene cerești putea să vadă eclipsa de lună. La această ocazie pasionații de astronomie se bucură însă și de un alt avantaj: Muzeul popular de astronomie din București, str. Ana Ipătescu, le-a oferit o lunetă prin care să poată observa mai ușor eclipsa. Reporterul nostru ne anunță că pînă la ora 24.30 prin fața lunetei se perindaseră peste 500 de pasionați ai astronomiei.

Cum ați forma reprezentativele de fotbal?

Răspunsurile primite
de la numeroși
iubitori ai sportului
cu balonul rotund

Întîlnirile internaționale ale fotbalistilor noștri bat stăruitor la ușă. CARE AR FI FORMAȚIA CELA MAI NIMERITĂ PENTRU JOCUL DE DIMINICĂ CU POLONIA-B? CE ECHIPĂ VA TREBUI SA OPUNEM REPREZENTATIVEI DE TINERET A ANGLIEI SAU PRIMEI FORMAȚII A BELGIEI?

Cum vedeți echipele reprezentative ale țării? Cum ați forma aceste echipe dacă ați fi dvs. selecționerul unic? Pe ce considerate ați baza în alcătuirea acestor formații? — Iată întrebările pe care redacția noastră le-a adresat unui mare număr de iubitori ai jocului cu balonul rotund din Capitală. Simbătă, duminică și luni, reporterii și corespondenții ai ziarului nostru au făcut un sondaj în București în cadrul anchetei ziarului nostru: „CUM AȚI FORMA ECHIPA REPREZENTATIVĂ?”

Publicăm mai jos apoi cum ne-au fost comunicate, cîteva din răspunsurile primite cu acest prilej:

Avînd în vedere meciul de duminică, selecționarea s-ar părea îngreunată, căci de la Știința-Tîrnava în afară de Sibirea și Tîrnava cîștigătorii selecționabili nu au corespuns. Sînt de părere toluși că în vederea meciului de duminică scheletul reprezentativ va fi să aibă la bază echipa

Știința-Tîrnava, care ar asigura un plus de omogenitate necesar unei echipe reprezentative. În ceea ce privește selecționata A, sînt de părere că ea trebuie alcătuită pe scheletul C.C.A. cu unele completări ca: Neacșu în linia de halți, înaintarea cu Ozon și Nicușor, pe ideea formulei de

LAZAR SFERA
fost jucător de fotbal —
internațional

Cum vedeți o echipă reprezentativă pentru meciul cu Belgia? Între Toma și Voinescu îl prefer pe Toma pentru că este mai sigur pe balon, deși într-adevăr, nu atât de spectaculos ca Voinescu, Zăvoada II, Apolzan, Neacșu ar fi deci fundași. Dintre mijlocași îl prefer pe Onisic și Bona, iar atacul? Scrieți: Căcoveanu, Constantin, Nicușor, Ozon, Tătaru.

NICOLAE ZUBEVA
Iltogral

Ca o considerație generală sînt de părere că selecționarea jucătorilor nu se face după criteriile

(Continuare în pag. 4-a)

Caricaturistul sportiv Maty a răspuns la ancheta noastră, bine înțeles printr-o caricatură. El este pentru:

1) un portar „elastic” și cu „ochiul” sigur; 2) fundașii să formeze un zid de netrecut; 3) mijlocașii să funcționeze ca două pistoane, să fie tehnici și muncitori; 4) doi inter creatori; 5) un centru atacant fantastă... și 6) doi trăgători cu tir precis... pe extreme.

„DAVIDOVI” la Bleșca

„Războiul Vaslui complex cooperativizat”. Nu, încă n-ăpărut în ziar un asemenea titlu. Eu cer însă permisiunea să anticipez un fapt ce se va petrece indiscutabil și care a dat și dă mult de lucru unui autentic detașament de Davidovi.

„Davidov-ii” meu, față de care am un sentiment de adînc respect nu trăiește în Gremaci-Log, ci la Vaslui; este mult mai tânăr, dar pentru că l-a cunoscut (prin intermediul scriitorului sovietic Mihail Șolohov) pe Davidov din Gremaci-Log, are multă experiență. Nu însă și mai puțină bătaie de cap. Îl cheamă Drăgan Ștefan.

Și pentru că l-am prins într-o seară, singur, pe cînd răsună ușurat în urma unei cascade de treburii foarte importante, l-am lîpsit de singurele lui clipe de recreere din ziua aceea (mă dureau înima dar n-am avut încoțrol). L-am așezat pe un scaun și l-am pus să-mi povestească mie pentru că eu să vă povestesc dumneavoastră „cum e cu cooperativizarea agriculturii”.

Se angajează, va să zică, întregul comitet raional U.T.M., adunat în plenară, să lupte pentru mobilizarea organizațiilor de bază U.T.M. la munca de cooperativizare a agriculturii. Tu, activist la comitetul raional, trebuie să pleci pe teren. La Bleșca, și uite ce îți se întimplă acolo.

Bleșca asta e un fost sat războiesc, adică oamenii de aici au fost război. Pe aceștia trebuie să-i lămurim de avantajele lucrării în comun a pămîntului, ca să dea naștere unei întovășiri agricole. Treaba asta nu-și asea de simplă pentru că fărâmi de pe aici îl răsc după ei concepții vechi ca

pe niște bolovani legați de picioare. Noi, organizații U.T.M. din sate trebuie să-l facem pe oameni să-și deslege bolovaniștii de la picioare și să pornească înainte.

Vasdețel ai ajuns la Bleșca. Ce să faci? Cu ce să începi? Stai puțin la capătul satului și te gîndești, faci un plan.

Te duci și-ți cauți pe secretar. Împreună cu el și cu alții făcîndi din sat, bați noroiul ulitelor din poartă în poartă. Tineretul sator și tîmșii și înțeleg.

Dar nu-ți lipsești pe oameni prea ușor de bolovaniștii de la picioare.

Să vezi chestie... E în plină zi. Stai o clipă la sfatul poporului și-ți tragi sufletul. Deodată auzi în spațiile tale voci de oameni care fac mare haz. Cîulești urechile.

— Auzi: Caleap, de cînd e stat fecioru-su, Neculai, cu ei de vorbă, umbra prin săd cu o junie în buzunar și dacă-l întrebă ce urea să facă cu ea zice: — „Mă spînzur!” — „Și de ce, bre, vrei să te spînzuri?” — „Uite așa ureau eu... Decît să-mi dau oămîntul la întovășire, mai bine mă spînzur!”

— S-o fi fîcînt, zice unul.

— Da de unde! Toată ziua se ceartă cu fecioru-su. Aia zice: „Tată, ai să intri în întovășire!” Da el: „Ba intră tu!”

— Mare panaramă! conchide unul, filozofic. De ce nu l-o fi lăstînd în pace?

— Nu-l lasă Neculai...

Tu stai și ascuți. Parcă și-te ciudă și parcă și-ar veni și fi să rîzi.

Dar nu trec două zile și-ți vezi pe Caleap Nicolae că vine cu tăică-su la sfat: zice tăică-su: — Uite ce-i, am adus și eu o cerere. Nu s-a lăsat blestematul asta de Neculai de capu meu. Asta-i diavol, nu fecior... Dar, în cumă să nu credeți că de frica lui mă înscru, M-am convins, asta-i! Am stat și eu, am judecat și am gîndit că așa-i mai bine. Mă primii?

Clătoadă, tu singur stai și te arucești de ce lucruri sînt în stare utemistă, să-l îmbîlnzească pe Gheorghe Dracu.

— Luit Nichte Gheorghe Gheorghe, oamenii din sat l-au spus Gheorghe Dracu.

Gheorghe Dracu asta de cînd am venit noi în sat — adică eu și cu tovarășul Davidovici, instructor regional de U.T.M. — umbra pe uliți și striga în gura mare: — Alită rău cîl m-oi înscru eu la întovășire. Dacă-i prind în t-ro-zi, le trag astora o mamă de bătuță de-or să urle cîinii în Giurgiu!

Ei, cînd auzi așa ceva, simți mai întîi că începe să fiarbă singele în tine; pe urmă te mai domolești și cazii pe gînduri. La urmă, ce-ți zici: „Ia să mergem noi, măi frate, acasă la nea Gheorghe Dracu”. Iei cu tine a-chipa de agitatari și te duci.

— Am venit.

— La ce-ați venit?

— Păi, ca să nu vă dămneasta

Te duci la unul acasă și-o găsești pe nevastă-sa în curte.

— Nu-i acasă bărbatu-măi! zice. Îl pleacă la țară!

Tot atunci însă tu vezi pe lângă poartă o fetiță de vreo patru ani O chemi, îi dai o bomboană și-i spui:

— Du-te-n casă la tăică-su și spune-i să-mi dea un chibrit să-mi aprind țigara.

— Păi tăică nu-i în casă, s-a urcăm în pod! — zice ea scodîndu-și degetul din gură.

Te duci la altul și o-o găsești în casă decît pe nevastă-sa, care eță pe un scaun și țoarcă.

— Bărbătu-măi e plecat la pădure! — zice.

— Foarte bine! Atunci o să stăm de vorbă cu dumneasta.

Te așezi pe pal și începi să-i porbești femeii despre avantajele lucrării în comun a pămîntului. Calcule, cifre, comparații. Femeia țoarcă și ascultă. Tu...

MIHAI CARANFIL

CONTINUARE PE PAG. 11

Convorbirea tov. N. S. Hrușciiov cu T. Catledge, redactor șef al ziarului „New York Times“

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite convorbirea avută la 10 mai 1957 de N. S. Hrușciiov cu Turner Catledge, redactor șef al ziarului american „New York Times“.

„După un schimb reciproc de salutări, T. Catledge a spus: „Am petrecut în țara dvs. câteva zile plăcute, am vizitat Moscova, am asistat la parada de 1 Mai, care mi-a făcut o impresie puternică. Am vizitat unele muzee din Moscova, Leningrad și Kiev. În prezent, călătoria mea prin U.R.S.S. se apropie de sfârșit. Acum plec la Stockholm. Apoi intenționez să vizitez alte câteva țări europene și în preajma lui 1 iulie mă voi întoarce probabil în patrie.“

Ați fost foarte amabil că m-ați primit. Vă mulțumesc.

Acum îngăduiți-mi să vă pun câteva întrebări.

N. S. Hrușciiov: Poftim.

T. Catledge: Scopul vizitei mele este de a lămurii punctul de vedere asupra celor două probleme și nu să polemizez cu dvs. De fapt eu conduc partea informativă a ziarului „New York Times“, culeg faptele și pun în convingerea cu parțială politică ziarului. De aceea vreau să lămuresc unele probleme pentru a ajuta pe cititorii ziarului nostru și să facă o idee mai completă despre părțile conducătorilor Uniunii Sovietice și despre țara dvs.

Vă rog să mă înțelegi just dacă unele întrebări o să vă pară provocatoare. Eu vă pun întrebări nu pentru a vă pricinui neplăceri, ci pentru a avea o imagine mai completă asupra punctului de vedere sovietic.

Prima întrebare pe care aș vrea să v-o pun este dacă sprijiniți sau nu ideea convocării într-un viitor apropiat a unei conferințe a reprezentanților marilor puteri la un nivel înalt și ce probleme ar putea fi după părerea dvs. examinate în cadrul unei asemenea conferințe?

N. S. Hrușciiov: Am declarat în repetate rânduri că socotim că o întâlnire a conducătorilor guvernelor marilor puteri. Guvernul sovietic se menține și astăzi la acest punct de vedere. O asemenea întâlnire va fi însă utopică numai cu condiția să fie bine pregătite problemele principale asupra cărora se intenționează să se facă schimb de păreri. În acest caz întâlnirea nu va aduce folosul cuvenit și conferința nu va provoca decât dezamăgirea atît în rîndul participanților la întâlnire cît și în rîndul popoarelor țărilor pe care le reprezintă.

Care sînt problemele care ar putea fi examinate în prezent la o asemenea conferință?

„Noi considerăm că una din problemele cele mai importante care trebuie examinate este problema lichidării încordării care există în relațiile dintre state și primul rînd dintre marile puteri. O a doua problemă care necesită să fie examinată este problema asigurării securității europene. Europa este regiunea principală a încordării internaționale, unde există, s-ar putea spune, un nod al problemelor care creează încordarea între state.

Reglementarea problemei securității europene trebuie să ducă la lichidarea blocurilor militare și la crearea unui statut normal în Europa. Ar fi foarte util să fie creat un organ special în cadrul căruia participanții la sistemul de securitate europeană ar putea face schimb de păreri pentru a nu admite încordarea în relațiile dintre state. Dacă se va ajunge la un grad convenit de încredere între state, s-ar putea să nu fie nevoie de crearea unui organ special și problemele ar putea fi examinate în O.N.U.

Dacă ar fi să vorbim mai precis despre încordarea internațională, lucrurile se reduc, se pare, în ultima instanță, la relațiile dintre două țări — dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii. Vorbind plastic, se poate spune că așa cum pentru a ajunge la miez trebuie treptat să rupi folie verze, tot așa și în cazul de față, dacă s-ar înălțura treptat toate problemele nerezolvate sau litigioase între țări. În cele din urmă s-ar ajunge la miez, adică la contradicțiile dintre cele două țări ale noastre și Statele Unite ale Americii. Sistemul Uniunii Sovietice și această se explică prin faptul că U.R.S.S. și S.U.A. sînt cele mai puternice țări din punct de vedere industrial și din punct de vedere militar, care pe lângă aceasta, dispun de arme atomice și cu hidrogen și de un puternic armament clasic. Ele duc cea mai înverșunată polemică pe arena internațională.

Noi considerăm că dacă Uniunea Sovietică va reuși să ajungă la o înțelegere cu Statele Unite, atunci nu va fi greu să se ajungă la o înțelegere și cu Anglia, Franța și cu alte țări. Fieștele avem în vedere că înțelegerea noastră cu S.U.A. s-a datunez Angliei, Germaniei, Franței sau altor state.

Dacă vorbim despre celelalte state membre ale N.A.T.O., trebuie remarcat că Norvegia, de pildă, a nimerit, se pare, în această organizație dintr-o neînțelegere. Majoritatea covârșitoare a poporului norvegian se gîndește mai mult cum să facă ca Norvegia să iasă din Blocul Nord Atlantic. Aceiași lucru se referă și la Danemarca, care de altfel este o țară care nu ar putea face prea multe, chiar dacă s-ar suferi de Uniunea Sovietică. Aceiași lucru se poate spune și despre Olanda. După părerea noastră Olanda este o țară iubitoare de pace, care a lăsat în N.A.T.O. dintr-o neînțelegere, ca urmare a condițiilor care s-au ivit în trecut apropiat. Singura

țară, în afară de S.U.A., care poate prezenta o primejdie pentru Uniunea Sovietică este Luxemburg-ul — a spus în glumă N. S. Hrușciiov.

Așa dar, în ultima instanță încordarea se reduce în special la relațiile între două mari puteri: Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii. Prin urmare, problema se pune în felul următor: fie că relațiile noastre se vor dezvolta pe o bază prietenească, fie că între țările noastre vor continua și de acum înainte relații încordate. S.U.A. sînt o țară capitalistă cu un înalt nivel de dezvoltare. Uniunea Sovietică este o țară socialistă cu un înalt nivel de dezvoltare.

Între noi vor exista întotdeauna divergențe ideologice. Aceasta nu trebuie însă să ne împiedice să trăim ca buni vecini. Și sîntem într-adevăr vecini în nord unde Ciukotka se învecinează cu Alaska. Divergențele în problemele ideologice nu trebuie să ne împiedice să dezvoltăm relații normale diplomatice, culturale și economice și de altă natură între țările noastre.

Aceasta este o cale.

Cealaltă cale este să continuăm acumularea de stocuri de arme. În acest caz trebuie să luăm în considerare că dată fiind existența armelor atomice și cu hidrogen, și a tehnicii rachetelor și a proiectilelor intercontinentale nu este exclus că în urma unei greșeli sau înțîmplări fatale să poată izbucni războiul care va aduce nenumerabile nenorociri nu numai popoarelor celor două țări ale noastre, ci și popoarelor lumii întregi.

Îată de ce ar fi înțelept ca conducătorii marilor puteri să se înțeleagă mai des pentru a rezolva diferite probleme prin schimb de păreri, prin realizarea unei înțelegeri. Îată de ce la noi, în Uniunea Sovietică, există dorința de a duce tratative cu S.U.A. Vreau să spun însă că dacă unii conducători ai S.U.A. ne vor prezenta o problemă prealabilă, așa cum îi place să facă de pildă dl Dulles, secretarul de stat al S.U.A., noi nu vom accepta aceasta. Or, dl Dulles pune cam deosebite condiții ca „eliberarea“ țărilor din Europa răsăriteană din așa-zisa „robție“ și unificarea necondiționată a Germaniei. Dacă se vor pune asemenea condiții, s-ar putea să mă treacă 200 de ani pînă să ne întâlnim din nou, deoarece în aceste probleme sînt neînduplecați.

Vă place să denumiți oriundea noastră socialistă „robție“. La rîndul nostru, considerăm că robie pentru oamenii muncii, robie pentru majoritatea covârșitoare a poporului este oriundea capitalistă. Încă cu mulți ani în urmă, Karl Marx a arătat în mod convingător că oriundea capitalistă reprezintă oriundea aspirrii necruțătoare a majorității poporului.

Crede că este mai bine să nu discutăm acum în contradictoriu asupra acestui probleme germană, ca poate și trebuie să fie rezolvată numai de poporul german însuși. Aceasta problemă va putea fi rezolvată numai atunci cînd se vor întîlni Adenauer cu Grotewohl, cînd se vor întîlni reprezentanții Berlinului și Bonnului. Atunci problema germană va putea fi rezolvată cu succes. Ea va fi rezolvată de germanii înșiși.

Între țările noastre nu există probleme asupra cărora să nu putem cădea de acord. Bineînțeles că o nouă întâlnire trebuie să dea rezultate mai mari decît întâlnirea de la Geneva, unde într-o serie de cazuri participanții la tratative au tărăgănat lucrurile. Îată punctul meu de vedere în legătură cu o nouă întâlnire între șefii guvernelor marilor puteri.

La cele spuse așa vrea să mă adaugă că sîntem întotdeauna gata să avem un schimb de păreri cu alte state asupra unor probleme ca dezarmarea, interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, interzicerea experiențelor cu arma nucleară și așa mai departe. Sîntem întotdeauna gata să ducem tratative cu privire la aceste probleme, sîntem gata să ajungem la un acord rezonabil.

T. Catledge: Aș vrea să fac o precizare. Cînd ați vorbit despre specialitatea creării unui organ special pentru schimbul de păreri, ați avut oare în vedere un astfel de organ pentru schimbul de păreri numai între Uniunea Sovietică și Statele Unite sau și între alte state, ați avut oare în vedere crearea vreunui organ special sau deciziei de tratative între țări pe căi diplomatice obișnuite?

N. S. Hrușciiov: Desigur că poate avea loc un schimb de păreri și pe căi diplomatice, dar aceasta este o poveste lungă. Cu prilejul unor întîlniri directe, problemele ar putea fi rezolvate mai repede.

Dacă s-ar întîlni, să admitem, — a adăugat în glumă N. S. Hrușciiov — ministrul nostru Gromiko și secretarul dv. de stat Dulles, ei nici în 100 de ani nu ar ajunge la vreun acord și poate că numai nepoții noștri ar mai apuca să trăiască pînă la unele rezultate ale tratativelor lor.

T. Catledge: Aveți oare în vedere o singură întîlnire sau o serie de întîlniri?

N. S. Hrușciiov: Nu am nici un plan concret. Dacă prima întîlnire va însemna un început bun, de ce să nu continue astfel de

întîlniri? Esențial este însă de a urîi din punctul nostru problema a cărei rezolvare o așteptăm întreaga omenire — problema păcii sau a războiului.

Vreau să precizez că atunci cînd am vorbit despre crearea unui organ special pentru tratative între țări am avut în vedere un organ care ar putea fi creat în cazul cînd se va ajunge la un acord cu privire la un sistem de securitate europeană, cu participarea S.U.A. în acest organ.

T. Catledge: Aveți oare cunoștință despre o inițiativă din partea vreunei puteri, fie Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii sau o terță putere, în ce privește convocarea unei noi conferințe la nivel înalt sau așteptări ca altceva să manifeste o astfel de inițiativă?

N. S. Hrușciiov: Decamată nu am avut cu nimeni un schimb de păreri în această privință. Nu am vorbit decît despre punctul nostru de vedere.

T. Catledge: Doresc să vă pun o mică întrebare asupra unei probleme foarte mari. Ați spus că, în anumite condiții, schimbul de păreri ar putea fi realizat în cadrul O.N.U. Considerați oare că O.N.U. este un instrument internațional important în rezolvarea problemelor internaționale?

N. S. Hrușciiov: Organizația Națiunilor Unite poate fi, desigur, considerată drept un instrument util.

Aș păcătuî însă în fața conștiinței mele dacă aș denumi-o un instrument important în rezolvarea problemelor internaționale în momentul de față. Atît timp cît în O.N.U. va exista o astfel de situație în care Statele Unite dispun de toate și comandă acolo țărilor care primesc din partea lor pomeni, această organizație va fi de fapt nu o organizație internațională, ci o filială a S.U.A.

Desigur că și acum există cazuri cînd O.N.U. exprimă aspirațiile și dorințele popoarelor, dar din păcate astfel de cazuri sînt rare.

T. Catledge: Știți bine, probabil, că poporul S.U.A. nu vrea război, după cum nu-l vrea nici poporul Uniunii Sovietice. Știți probabil că niciodată în istoria lor, S.U.A. nu au dezlînguit vreun război agresiv. În lumina tuturor acestora, considerați oare într-adevăr că Statele Unite ale Americii și aliații lor pun la cale o agresiune împotriva Uniunii Sovietice?

N. S. Hrușciiov: Aceasta, după părerea mea, este un fapt indiscutabil. Dacă un stat nu pune la cale un război, el nu acumulează armament, ci caută o înțelegere cu cealaltă parte. Desigur că poporul american într-adevăr nu vrea război, însă Statele Unite ale Americii sînt un stat capitalist centralizat, cu un înalt nivel de dezvoltare, al cărui pu-

vern reprezintă marile bănci și monopoluri. Acestea, fără a întreba poporul, nu urmăresc decît să-și mărească în permanență profiturile. În rîndul conducătorilor americani există oameni lipsiți de răspundere care, de dragul scopurilor lor egoiste, duc o politică aventuristă pe care o numesc politică „pe marginea războiului“, politică de forță.

Una este cînd un acrobat cu experiență face echilibrul pe sîrmă și cade, nu moare decît un singur om. Și de el este păcat. Dacă însă pierde echilibrul un om politic care duce politica „pe marginea războiului“, greșeala lui îl poate duce la pierrea a milioane de oameni. Acest lucru nu poate fi utat.

Nu poate fi utat nici faptul că anumii conducători și oameni de stat al S.U.A. spun ei înșiși că duc o politică „de pe poziții de forță“ și că o duc „pe marginea războiului“ într-un cuvînt, în Statele Unite ale Americii nu poporul muncitor este acela care vrea dezlînguirea războiului, el vrea pace și prietenie între popoare. Din păcate însă, el nu e exercită aproape nici un fel de influență asupra politicii S.U.A. Poporul este păcălit cu abilitate în timpul alegerilor și de multe ori oamenii simpli din S.U.A. nici nu știu de fapt pentru ce votează.

Presă, radio-ul, televiziunea, săliile pentru adunări — toate acestea mijloace materiale se află în mîinile unui pumn de capitaliști bogătași, care au posibilitatea să facă tot ce-i ține capul, să îndrume politica în sensul care le este necesar. În acest scop se folosesc toate mijloacele, inclusiv înșelarea, mituirea, și alte metode. Fieștea că dacă ar fi să fie întrebați oamenii simpli din S.U.A., majoritatea covârșitoare ar spune că vor pace și nu război. Cîndva probabil poporul își va spune totuși cuvîntul, deoarece lucrurile nu pot continua astfel o veșnicie.

Veți spune că toate acestea sînt propagandă comunistă. Știți însă că sînt comunist și reprezentanții clasei muncitoare, ați venit să stați de vorbă cu mine și în această problemă nu vă pot spune altceva, deoarece nu am un alt punct de vedere asupra acestor probleme.

T. Catledge: După cît înțeleg, politica partidului comunist și a guvernului sovietic constă, printre altele, în stimularea vizitelor reciproce libere de studenți, ingineri, specialiști în domeniul științei și tehnicii, ziariști, oameni de cultură etc. în Uniunea Sovietică și în alte state. Este just acest lucru?

N. S. Hrușciiov: Da, înțelegem just. Noi vrem aceasta.

(Continuarea convorbirii va apărea în numărul viitor).

Plenara C. C. al P. C. Francez

PARIS 13 (Agerpres). — Între 14 și 16 mai, în suburbia pariziană Arcueil va avea loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a plenei figurează următoarele probleme:

1. Întărirea unității de acțiune, apărarea libertăților democratice și lupta împotriva uneltorilor fasciste (raportor Jacques Duclos).
2. Rapoartele delegațiilor Comitetului Central al Partidului Comunist Francez cu privire la vizitele în Iugoslavia (raportor François Billoux) și în Bulgaria (raportor Etienne Fajon) și în România (raportor Waldek Rochet). Raportul cu privire la tratativele dintre delegațiile Partidului Comunist Francez și Partidului Comunist din Tunis (raportor Leon Feix).
3. Activitatea partidului în mase și activitatea comunistilor în organizațiile de masă (raportor Marcel Servain).
4. Examinarea proiectului de măsuri cu privire la sărbătorirea celei de-40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Un impresionant miting anti-imperialist în Liban

BEIRUT 13 (Agerpres). — La 12 mai „Frontul Național“, creat de cîrind de opoziția libaneză, a organizat la Beirut un mare miting la care au luat parte reprezentanți ai tuturor orașelor și regiunilor țării, în total peste 50.000 oameni.

La miting au luat cuvîntul cuoseculi ameni politici din Liban: fostul prim-ministru Abdallah Iafi și Saib Salam, fostul președinte al parlamentului, Ahmed El-Asad, și foștii miniștri Hamid Frangier și Philippe Takla.

Vorbitorii au criticat vehement politica actualului guvern libanez. Apoi a avut loc o demonstrație a participanților la miting. Demonstrații au manifestat pe străzile capitalei scandînd lozincile: „Jos doctrina Eisenhower“, „Jos pactul de la Bagdad“, „Trăiască colaborarea sîrînsă între toate țările arabe!“, „Trăiască frontul național unic!“.

Impotriva experiențelor termoneucleare

MOSCOVA 13 (Agerpres). — Ziarul „Pravda“ publică o scrisoare a oamenilor de știință din U.R.S.S., R.P. Chineză, R.P.R., Cehoslovacia, Polonia, Mongolia de la Institutul unificat de cercetări nucleare, în care se spune printre altele:

Noi oamenii de știință de la Institutul internațional de cercetări nucleare, a cărui activitate este consacrată exclusiv dezvoltării folosirii pașnice a energiei atomice, ne exprimăm solidaritatea cu oamenii de știință și țări germane, care și-au ridicat glasul împotriva cursei înarmărilor nucleare.

Ne pronunțăm categoric pentru interzicerea armelor atomice și pentru realizarea cît mai grabnică a unui acord între țări cu privire la încetarea imediată a experiențelor cu bomba atomică și cu hidrogen, fiind în deosebit de îngrijorată de faptul că orice război atomic, ori unde ar izbucni, se va transforma în mod obligatoriu într-un război atomic general cu consecințe grave pentru omenirea contemporană.

„Politika“ despre vizita delegației parlamentare iugoslave în R. P. R.

BELGRAD 12 (Agerpres). — Taniug transmite: Ziarul „Politika“, care apare la Belgrad, publică în numărul său de duminică un comentariu în care subliniază că vizita delegației parlamentare iugoslave în România constituie o nouă manifestare a dezvoltării cu succes a relațiilor iugoslavo-române din cursul ultimilor doi ani. Aceasta dezvoltare a fost marcată în special prin tratativele, ca și prin declarațiile comune și hotărîrile adoptate în cadrul vizitelor reciproce ale oamenilor de stat ale celor două țări din cursul anului trecut. Pornind de la bazele sta-

bile în comun în acel timp, Iugoslavia și România își extind relațiile, fiind călăuzite de principiile colaborării în condiții de egalitate între țări socialiste și între partide comuniste.

În încheiere, ziarul „Politika“ scrie că declarațiile conducătorilor români cu privire la dorința României de a promova asemenea relații constructive, găsesc o mai favorabilă răspuns și aprobare în Iugoslavia, care a sprijinit întotdeauna ideile cu privire la colaborarea în spiritul egalității și prieteniei între popoare și state și, în special, între țări care construiesc socialismul.

ACTUALITĂȚI

STIRI • INSEMNAȚI • COMENTARII • STIRI • INSEMNAȚI • COMENTARII • STIRI • INSEMNAȚI • COMENTARII • STIRI • INSEMNAȚI • COMENTARII

REMIU

O mostră de „operativitate“

Filme documentare românești premiate în Italia

Tunelul Mont-Blanc

Cum proiesc locuitorii regiunii construcția care le va schimba viața?

După un ziar etruvean, ei se bucură, dar oare să se teamă un pic de profundele răsturnări care vor preceda „epoca de aur“?

Or fi citit oare despre întîmplări ca cea relatată de vestitul reporter Vladimir Poner, de la construcția de la construcția unui tunel în S.U.A.? Or fi auzit de sutele de oameni, otrăviți acolo de silicioză? Se tem de apropierea micilor pămînturi? De concurența zdrobitoare a imenselor hoteluri?

S-ar părea că nimic din toate acestea. „Gazette de Lausanne“ îl califică în două cuvinte: „Sentimentalism excesiv“...

F. C.

La 15 mai încep lucrările celei de-a 9-a plene a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Uni Polonez.

Generalul Rojas Pinilla, fostul dictator al Columbiei, care a demisionat din postul său, a sosit la New York în drum spre Spania, unde a hotărît să se stabilească.

Cunoscutul actor și regizor de cinematograful Erich von Stroheim a încetat din viață la Marnapas (Seine-et-Oise), în vîrstă de 71 de ani.

După cum anunță ziarul, primul ministru al Indiei, Nehru, a acceptat invitația guvernului sirian de a vizita Siria în iunie a.c.

La Londra a sosit o delegație a guvernului Federației malayeză pentru a duce tratative cu guvernul britanic în legătură cu independența acestei țări.

La 11 mai a.c. a avut loc în saloanele Gării Centrale din Bruxelles, vernisajul expoziției „Turismul în R.P.R.“, organizat de Institutul român pentru relațiile culturale cu străintărea.

